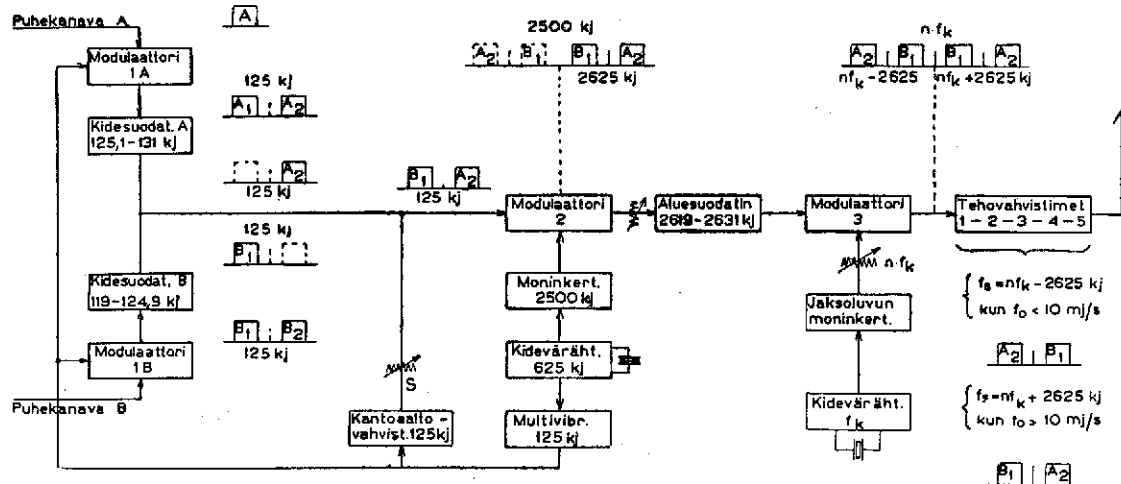

Kuva 2.

Western Electricin toissivualuelähtetimen periaatteellinen kaavio.

tuloksiksi saadaan kaksi sivualuetta, joista alempi ulottuu 2369—2381 kj/s ja ylempi 2619—2631 kj/s. Edellisessä on mukana kantaalto 2375 kj/s ja jälkimmäisessä 2625 kj/s, joiden kummankin voimakkuutta voidaan säätää säätimellä S. Jälleen poistetaan alempi sivualue, sillä modulaattoria 2 seuraava aluesuodatin läpäisee vain ylemmän eli alueen 2619—2631 kj/s.

Modulaattoriin 3 viedään siis amplitudimoduloitu värähtely, jonka kantaalto on 2625 kj/s, ylempi sivualue lähtöisin puhekanavasta A ja alempi puhekanavasta B. Tämä värähtely moduloi toisen kidevärähtelijän erään harmonisen n , joka harmoninen valitaan lähtetimen loppujaksolukua f_0 silmällä pitäen. Modulaattori 3 antaa modulatiotuloksina kantaallon $n \cdot f_k$ lisäksi kaksi sivualuetta, jotka todellisuudessa ovat kaksi amplitudimoduloitua värähtelyä, joista alemman kantaalto on $n \cdot f_k - 2625$ ja ylemmän $n \cdot f_k + 2625$ kj/s. Kummankin sivualueet ovat lähtöisin äänikanavista A ja B. Kantaaltojen voimakkuus on edelleen säädettävissä säätimellä S.

Tehot ovat tähän mennessä olleet pieniä ja siksi tarvitaan vielä lopputehon saamiseksi viisi tavallista tehovahvistinta. Niiden virityselimillä voidaan valita vahvistettavaksi joko alempi tai ylempi edellä mainituista kahdesta sivualueesta. On siis valittavissa

$$f_0 = n \cdot f_k \pm 2625 \text{ kj/s}$$

Plusmerkki vastaa ylemmää ja miinus alemmää sivu-aluetta modulaattoriin 3 jälkeen. 10 Mj/s suuremmille loppujaksoluville käytetään ylemmää ja sitä pienemmille alemmää sivu-aluetta. Näemme, että lähtetimen jaksolukua muuttaessa on vain vaihdettava kide lähtetimen toisessa kidevärähtelijässä ja niitä onkin 6 kpl vastaten lähtetimen kuutta aaltoa.

Kantaaltoa ei siis täysin eliminoida, sillä se on tarpeen vastaanottimen kantaaltovärähtelijän synkronointiin. Käytännössä on kantaaltoa vastaava antennivirta $\frac{1}{4}$ siitä arvosta mikä saadaan moduloimalla toista puhekanavaa määrätyn voimakkaalla koeäänellä. Jos molemmat puhekanavat ovat käytännössä on virtasuhde $\frac{1}{10}$. — Lähtetimen läpäisyalueen laajuus oli edellisen mukaan 100—6000 j/s, mutta todellisuudessa riittää puhekanavaksi 250—3000 j/s. Tästä syystä voidaan puhekanava sopivin menetelmin haluttaessa sijoittaa sivualueen ulkolaitaan-

kin, joka voi olla eduksi pyrittäessä eroon häiritsevistä asemasta. Jos toista sivu-aluetta ei tarvita puheluliikenteeseen voidaan sitä käyttää yleisradio-ohjelman välitykseen riittävän hyvällä laadulla.

Vastaanottimen periaate.

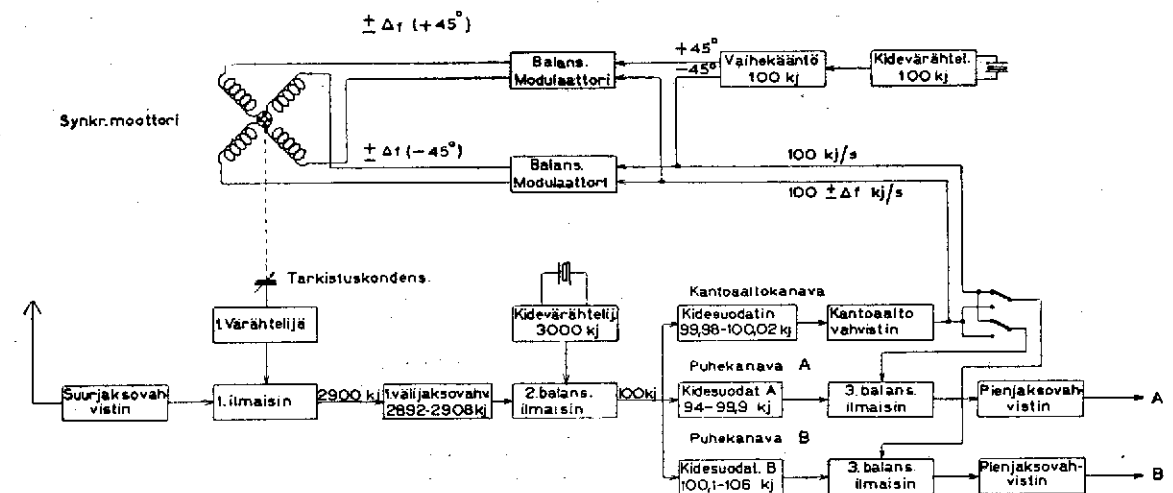
Lähtetin oli mielenkiintoinen, mutta useimmille lukijoille oudompi lience vastaanotin, jollaista harvoin näkee kirjallisuudessa selostettavan. Hyvälle lyhytaaltovastaanottimelle tavallisesti asetettavien ehtojen lisäksi vaaditaan siltä seuraavaa:

- 1) että se selektiivisten suodattimien avulla pystyy erottamaan toisistaan molemmat sivualueet ja tyypistety kantaallon.
- 2) että siinä on erittäin vakava värähtelijä tarvittavan kantaallon synnyttämiseksi ja synkronisoimiseksi vastaanotettavan kantaallon kanssa.

On selvää, että nämä vaatimukset suuresti mutkistavat vastaanottimen rakennetta ja korottavat sen hintaa. Viimeksimainittu seikka estääkin ainakin toistaiseksi toissivualuelähtetymisen käytön yleisradiotarkoituksiin niin toivottavaa kuin se muuten monista syistä olisikin. Lyngbyn vastaanotin on sijoitettu neljään normaalkorkuiseen kenttään, jotka on asennettu omalle ja rakennuksesta erilliselle tärinättömälle betonialustalle.

Vastaanottimen periaate selviää oheellisesta piirroksesta. Se on tarkoitettu vastaanottamaan kahta samanaikaista puhelua, jotka tulevat kumpikin omalla sivualueellaan. Nämä kanavat merkitään kirjaimin A ja B. Antennista siirrytään suurjaksovahvistimen kautta 1. ilmaisimeen, joka yhdessä värähtelijän kanssa antaa 1. välijaksoluvun 2900 kj/s. Värähtelijä on Colpitts-kytkentäinen ja sijoitettu joustavasti asennettuun vahvaan alumiinilaatikkoon. Välijaksovahvistin läpäisee alueen 2892—2908 kj/s.

Tämän välijaksovahvistimen jälkeen tullaan toiseen ilmaisiin eli sekoittajaan, joka yhdessä erillisen 3000 kj/s värähtelijän kanssa antaa toisen välijaksoluvun 100 kj/s. Nyt vasta suoritetaan vahvistuksen jälkeen sivualueiden ja kantaallon erottaminen eli suodatus. Se tapahtuu kolmella kidesuodattimella. Puhekanavan A suodatin päästää lävitseen alueen 94—99,9 kj/s ja kanavan B suodatin

Kuva 3.

Western Electricin toissivualuevastaanottimen periaatteellinen kaavio äärimmilleen yksinkertaistettuna.

100,1—106 kj/s eli kumpikin lähtetimen alkuperäisen puhekanavan 100—6000 j/s. Kantaaltosuodattimen läpäisyalue on 99,98—100,02 kj/s eli vain 40 j/s.

Tarkastetaan puhekanavaa A. Suodatin käsittää neljä kidettä ja on läpäisyalueen vahvistus tasaista 0,5 db tarkkuudella. Rajajaksoluilla 94 ja 99,9 kj/s kasvaa vaimennus tavattoman jyrkästi ja on se alueen 93—101 kj/s ulkopuolella kokonaista 90 db. Selektiivisyys on siis poikkeuksellisen hyvä. Vahvistuksen jälkeen seuraa 3. ilmaissija, joka 100 kj/s apuvärähtelyn avulla antaa alkuperäisen puhekanavan 100—6000 j/s. Tämän jälkeen on tarpeen vain tavanmukainen pienjaksovahvistus. Mainittu 100 kj/s apuvärähtely saadaan tavallisesti hyvin vakavasta kidevärähtelijästä, mutta kaaviokuvasta ilmenevän kytkimen avulla voidaan tarkoitukseen käyttää myös vastaanotettua ja riittävästi vahvistettua lähtetimen antamaa tyypistettyä kantaaltoa. — Puhekanava B on joka suhteessa juuri selostetun kaltainen.

Vastaanottimen kantaaltokanavassa on kidesuodatin, jonka läpäisyalue on 100 kj/s ± 20 j/s. Vaimennus on 65 db rajojen 100 kj/s ± 100 j/s kohdalla. Vastaanottimen AVC-säätö saadaan kantaaltokanavasta. Esiasteiden ja sivualuevahvistimien säätö tapahtuu suhteellisen hitaasti aikavakion ollessa 8 sek. Kantaaltokanavan aikavakio on enintään vain 2 sek. AVC-säädön määrä riippuu suuresti siitä, ovatko molemmat tai vain toinen sivualue käytössä, sillä kantaalto on edellisessä tapauksessa tyypistetty 20 db, jälkimmäisessä 10 db. Tarkistus suoritetaan käsisäädöllä.

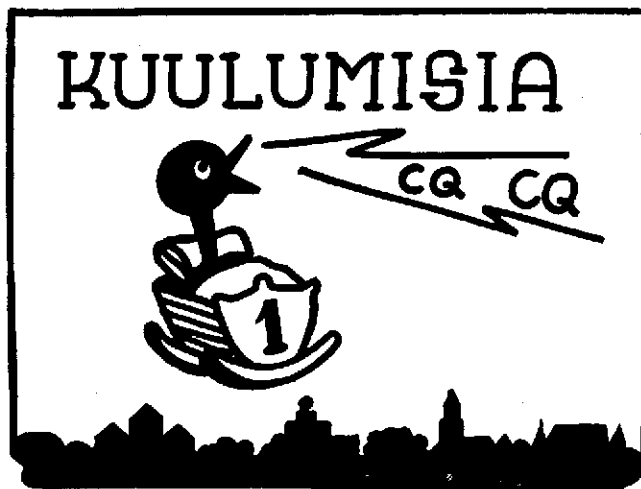
Kuten jo alussa mainittiin on lähtetimen kantaallon ja vastaanottimen kehittämisen oman kantaallon jaksoluvun oltava mahdollisimman tarkoin sama. Tästä syystä on tarpeen automaattisesti toimiva synkronoimislaite. Sähköinen ATC-laite (automatic tuning control) asettuisi ilman hitautta nolla-asentoonsa ohjaavan kantaallon kokonaan hävitessä voimakkaan häipymisen aikana. Siksi käytetäänkin kiintoisaa mekaanista laitetta, jonka sydän on pieni synkronimoottori. Menetelmä perustuu vastaanottimen oman kantaaltovärähtelijän jaksolukujen vertailuun. Edellisen mukaan saatiin 2. ilmaisimen jälkeen kantaaltokanavaan välijaksoluku 100 kj/s. Näin ei kuitenkaan tarkoin ole 1. ilmaisimen värähtelijän virheellisyys-

den vuoksi. Virhe alkoon Δf . 2. ilmaisimen jälkeen saadankin siis välijaksoluku $100 \pm \Delta f$ kj/s. Tämä yhdessä vastaanottimen oman 100 kj/s värähtelijän värähtelyn kanssa viedään kahteen balansoituihin modulaattoriin, jotka siis kumpikin antavat virhejaksoluvun Δf . Näiden kahden resultanttivärähtelyn välillä on kuitenkin 45° vaihe-ero 100 kj/s värähtelijää seuraavan vaiheenkääntöpiirin aiheuttamana. 45° kulmassa olevat virrat viedään edellä mainitun pienen 2-vaiheisen synkronimoottorin käämityksiin ja moottori pyörii virhettä Δf vastaavalla nopeudella. Moottorin nopeus vaikuttaa 1. värähtelijän tarkistuskondensaattoriin, jonka kääntymäkulma riippuu moottorin kierrosluvusta. Heti kun vastaanotin on riittävästi vireessä t.s. vastaanotettu kantaalto läpäisee kantaaltosuodattimen ($\Delta f < 20$ j/s) alkaa moottori pyöriä. Tarkistuskondensaattori kiertyy uuteen asentoon kunnes Δf tulee yhä pienemmäksi ja lopuksi nolaksi. Yhden jakson osan suurin virhe käynnistää moottorin ja vastaanottimen viritys pysyy jatkuvasti oikeana riippumatta siitä muuttuuko lähtetimen tai vastaanottimen värähtelijän jaksoluku. — Edellisestä selviää, että ATC toimii vain jos kantaalto lankeaa kantaaltosuodattimen läpäisyalueelle. Jos jaksoluku äkkiä tai pidemminkin ajan kuluessa muuttuu esim. 50 j/s pysähtyy moottori. Näin voi käydä pitkän häipymisjakson aikana ja on vastaanotin tällöin käsin asetettava uudelleen kohdalleen. Jatkuvassa käytössä peittää tarkistuskondensaattori ± 4 kj/s.

Mahdollisimman tasaisen puhevoimakkuuden aikaansaamiseksi ei AVC yksinään riitä, sillä eri henkilöt puhuvat eri voimakkaalla äänellä tai eri kaukana mikrofonista. Tämän vuoksi on vastaanottimen kumpikin puhekanava pienjaksopuolella varustettu VOGAD-laitteella (voice operated gain adjusting device), joka korjaa puhevirheet.

Vastaanottoantennina toimii 10—20 Mj/s alueelle sovitettu rombi, jonka yhdistää vastaanottimeen 400 m pituinen 72 ohmin syöttöjohto.

Suosikaa ilmoittajiamme!

Pikapiirtoja ykköspiirin toiminnasta v. 1948.

Asken päättynyt toimintavuosi on OH1-piirin keskuudessa ollut vilkkaampi aikakausi koko amatööritoimintamme aikana. On ollut varsin ilahuttavaa todeta, että meidän joukkoomme on tullut paljon uusia tosiamatöörejä, jotka innolla ovat pyrkineet kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaan osallistumaan toimintaan. Lisääntyneen jäsenmäärän ansiosta on voitu tärkeimmille paikkakunnille Turun ja Porin läänissä perustaa kerhoja, joiden suojissa on voitu kasvattaa uutta polvea radioamatööriiliittoon, ja jossa vanhemmatkin amatöörit ovat voineet silloin tällöin kokoontua keskustelemaan heitä kiinnostavista asioista.

Meidän piirissämme ei ole tosin ollut vielä keitään erikoisen kuuluisia dx-nikkareita, mutta sikäli kuin tiedossani on, ovat sentään muutamia meistä saavuttaneet aika paljon dx-yhteyksiä. Näistä mainittakoon OH1NT ja OH1NW sekä ennenkaikkea OH1OD, jolla lienee monipuolisin valikoima dx:ia. Ensiksi ja viimeksi mainittu ovat myös hääränneet kymppillä, mutta erikoisemmin ei voi kehua ykkösten harrastaneen korkeita jaksolukuja, ei ainakaan vielä. Vuoden lopulla on tosin usein ollut keskusteluja UHF-alueen käyttäntöön ottamisesta Turussa ja Raumalla, mutta sen pitämälle ei ole vielä ehditty. OH1OL rukkaa paraikaa kahta UHF-puhelinta, joilla pitäisi alkaa kokeilla Turussa niiden kuuluvaisuutta. Aikaan saadaan sitten kuulla, mitä niistäkin tulee.

Piirimme jäsenten toimintaa on viime vuonna haitannut aivan erikoisen suuressa määrin tarvikkeiden puute, joka erityisesti uusien jäsenten kohdalla on ollut ratkaisevana esteenä ääneen pääsemiselle. Olen voinut havaita, että tässä suhteessa ovat esimerkiksi Helsingissä asuvat uudet amatöörit olleet verrattomasti paremmassa asemassa, sillä radioalan tukkuliikkeet ovat siellä ja ne vähät tarvikkeet, mitä ne ovat onnistuneet maahan saamaan, ovat heti kauppaan tultuaan joutuneet, kuten luonnollista onkin, lähimpänä jakelupaikkaa asuville. On tietysti liikaa vaadittu, että nämä jättäisivät tilaisuuden käyttämättä maaseudun amatöörien hyväksi, sillä sanoohan sananlaskukin, että oma suu lähinnä, mutta toivoo sopii sensijaan, ettei amatöörien kesken tällaisia tarvikkeita vaihdettaessa vaadittaisi suurempaa hintaa kuin mitä itse on maksettu.

Monista vaikeuksista huolimatta on kuitenkin amatööritoiminta ykkösten keskuudessa mennyt viime vuonna pitkin askelin eteenpäin. Vilkkain ja yritteliäin kerhomme on tietysti Turussa, jossa siihen kuuluu tälläkertaa yli kolmekymmentä jäsentä alokkaat mukaan luettuna. Amatöörikerho toimii siellä Turun Radioseura Ry:n alaosastona ja hyvässä sovussa sen kanssa, jota muunmuassa todistaa se, että Radioseuran sihteerinä toimii radioamatööri ja ykköspiirin toinen liikennevalvoja sekä puheenjohtajana aikaisemmin aktiivisena amatöörinä kauan toiminut ja amatööreille vieläkin hyvin myönteellinen henkilö,

vaikka mainittu seura oikeastaan on ammattimiesten seura. Turulaisten amatöörien kerho on saanut hankituksi itselleen myös oman kerhohuoneuston, jossa se pitää uusille amatööreille kursseja. Tätä kirjoitettaessa on käynnissä juuri sähkötyö- ja liikennekurssi, jossa on kolmisenkymmentä osanottajaa. Amatöörikerhon käytettävissä on Radioseuran suhteellisen edustava kirjasto, josta jäsenet saavat lainata kirjoja ja radiolehtiä kotiinsa.

Raumalla toimii pieni, mutta virkeä kerho, jossa keskeisimpänä henkilönä häärää vanha veteraanimme OH1NI. Kerho kokoontuu keskimäärin kerran viikossa OH1NI:n viinttikamariin, jonne myös on tarkoitettu sijoittaa kerhon oma radioasema. Mitään varsinaisia kursseja ei kerho ole tarvinnut toimeenpanna, vaan ovat uudet tulokkaat saaneet nauttia OH1NI:n antamaa kokemusta yksityisopetuksesta. Allekirjoittanut on myös joskus silloin tällöin pujahtanut Raumalle ja selostanut kerhon jäsenille amatööririmaailman teknillisiä uutuuksia ja oman liittomme toimintaa.

Porista ei juuri ole kuulunut mitään porinaa, sillä vain OH1NB on siellä uskaltanut häiritä eetterin rauhaa, vaikka siellä asustaa vanhojakin "tekijöitä". Satakuntalaiseen luonteeseen kuuluu, ettei pidetä paljon porua itsestään, mutta toimitaan sitä perusteellisemmin. Kaikesta ulkonaisesta rauhasta huolimatta on sentään Porissakin ollut amatööritoimintaa. Siellä on kufin onkin myös kerho, joka on järjestänyt uusille amatööreille sähkötyö- ja liikennekurssia ja teknillisiä esitelmää. Jäseniä on kerhossa ollut noin kaksikymmentä. Sikäli kuin minulle on kerrottu, on radiomateriaalin puute ollut Porissa erittäin vaikea ja vaikka kerhon johto on yrittänyt siinä suhteessa parhaansa, ei se ole onnistunut tilannetta paljokaan parantamaan. Tämä ansiantila on luultavasti ollut suurimpana syynä siihen, ettei porilaisia ole bandeilla kuultu.

Kun piirimme alueella on myös paljon yksinäisiä amatöörejä ja siksi aikovia, ja kun myös kerhot keskenään kaipaavat yhdyssidettä, on täällä ollut suunnitteilla koko piirin käsittävän kerholiiton perustaminen ja on asiasta jo tehty periaatteellinen päätös. Kuitenkin kun on saatu tietää, että SRAL:n uudesta organisoiminen on ollut liiton hallituksessa monta kertaa käsiteltävänä, on jäänyt odottamaan SRAL:n vuosikokouksen päätöstä organisoimisasiassa.

Piirimme amatöörien yhteistyön merkeissä päätettiin myös viime vuonna kokeilutarkoituksessa panna pystyyn leiripäivät. Kesälomien y.m. seikkojen vuoksi pidettiin sitten leiripäivät heinäkuun 9 ja 10 päivinä Säkylässä Pyhäjärven rannalla. Niiden myönteisten kokemusten perusteella, joita leiripäivillä saatiin, päätettiin jälleen ensi kesänä pystyttää leiri, mutta tälläkertaa kokonaisen viikon ajaksi, jotta mahdollisimman monella olisi töittensä vuoksi mahdollisuus tulla leirille tapaamaan vanhoja tuttuja ja uusia tulokkaita.

Suurimpana tapauksena piirimme amatöörien toiminnassa on pidettävä kuitenkin turkulaisten amatöörien osallistumista Turussa viime tammikuun alussa pidettyyn radionäyttelyyn, mutta kun se kuuluu oikeastaan jo tämän vuoden toimintaan, joskin ehkä suurin työ sitä varten on tehtykin jo viime vuoden lopulla, en tässä yhteydessä puutu siihen tämän enempää.

Loppukatsauksena piirin radioamatööritoimintaan haluan todeta, että meidän joukossamme on todellinen amatöörihenki ollut melko säröttömänä vallitsevana, sillä vain parissa tapauksessa on allekirjoittaneen ollut velvollisuus puuttua innostuksessaan liiaksi kuumenneiden edesottamuksiin. Toivoo sopii, että alkaneenakin toimintakautena yhtä avuliasasti kuin ennenkin autamme toinen toisiamme vaikeuksiemme voittamisessa ja toimintamme vilkastuttamisessa. Tässä mielessä toivotan Teille kaikille ykkösille onnea ja menestystä.

Liikennevalvoja.

© **RADIO OH** ON RADIOALAN EDULLISIN ILMOITUSVÄLINE, SILLÄ JOKAINEN RADIOMIES LUKEE SITÄ

Turun radionäyttely.

Turkulaisten radioalan harrastajien yhteistoimissa esiintyi kuluvan vuoden aikana sellainen kohokohta, ettei moistaa aikaisemmin ole koettu, tuskin pitkään aikaan vastaisuudessaakaan tullaan tapaamaan. Turun Radioseura ry:n radionäyttely muodostui sensatioksi, joka herätti koko kaupungin huomion ja käänsi alan ymmärtäjien mielenkiinnon laajalti koko maassa Auran kaupungin puoleen. Toivorikkaat näyttelyn järjestäjätkin yllättyivät sekä näyttelyn laadullisen onnistumisen että erinomaisen yleisömenestyksen vuoksi.

Turun radionäyttely oli avoinna tammikuun 4. ja 12. päivän välisenä aikana Turun Taidemuscon tilavissa ja arvokkaissa suojissa. Näyttelyleppäijoina olivat kaikki maamme johtavat radioalan tehtaat paikallisten piirimyyjiensä välityksellä sekä Turun Radioseura r.y. ynnä sen alajaostona toimiva "Ykkösten Kerho", viimeksimainittu edustaessa Suomen Radioamatööriiliittoa.

Näyttelyn pystyttäminen voitiin aloittaa jo heti joulun pyhien jälkeen ja kaikki osastot saatiinkin joulunallisesti valmiiksi tammikuun 4. päivään mennessä, jolloin illalla vietettiin näyttelyn avajaisia. Vieraksi oli tähän tilaisuuteen kutsuttu radiotoimintaa lähellä olevia henkilöitä sekä sanomalehtimiehiä, joita tilaisuuteen saapui noin 70 henkilöä. Avauspuheen piti Turun kaupungin teknillinen apulaiskaupunginjohtaja O. Stadius, joka käsiteli radiotekniikan yleistä merkitystä ihmiskunnalle ja amatöörien voimakasta osuutta tämän tekniikan kehittämisessä.

Yleisölle näyttely avattiin seuraavana päivänä puolelta päivin, mistä lähtien ovet olivatkin avoinna 8 päivän ajan klo 12–20. Aukioloaikana soiteltiin Asa:n vahvistinlaitteella ja suuritehoisilla kaiuttimilla äänilevyä musiikkia Taidemuseon korkealta mäeltä pitkin Aurakatu alas Kaupatorin tienoille aina sopivin väliajoin huomauttamaan kaupungilla liikkuville näyttelystä. Pimeän tullen kauliin museorakennuksen julkisivu valaistiin valonhettimin. Heti alusta pitäen yleisön mielenkiinto oli voimakas näyttelyä kohtaan. Parhaana päivänä oli k. viikko yli 3.400 ja väentungos oli miltei jatkuva. Useina päivinä yleisö vilkkaimman sesongin aikana jonotti kärsivällisesti tunnin pästäkseen aloittamaan kiertokäyntinsä näyttelyosastoissa. Näyttelyvieraitten kokonaismäärä nousi 17.500 henkeen, mikä on Turun oloissa kerrassaan suurenmoinen tulos.

Näyttelyleppäijät.

Näyttelyesineitten runsaudesta on vaikeata ruveta yksityiskohtia selostamaan. Mainittakoon vain eri osastot ylimalkaisesti. Ensimmäisessä huoneessa Oy Asa-Radio edusti tehtänsä koko tuotannolla turkulaista radioteollisuutta. Seuraavassa salissa Turunmaan Radio esitteli edustamia Salora-vastaanottimia sekä helsinkiläisen Star-Radion tuotteita. Yleisradion huoneen keskeisin nähtävyys oli luonnollisen kokoinen valokuvamontaasi kuuluisasta pienoisparlamentista. Muun näyttelytilan täyttivät havainnolliset tilastoesitykset. Lainen soitinliike ja Salosen huonekaluliike olivat oman huoneensa sisustaneet esitelläkseen radiota kodin kaunistukseksi ja huonekalustusta oleellisenä osana. Seuraavaan suureen saliin oli Oy Sähkö mahdollistanut erittäin runsaan näyttelyaineistonsa. Monista vetonumeroista mainittakoon Philipsin vastaanotin uutuudet ja sekä entinen että nykyinen miss Suomi.

Turun Radioseura ja "Ykkösten Kerho" osastot kahdessa seuraavassa huoneessa ehkä olivat ulkonaiselta loistoltaan vaatimattomimmat näyttelyssä, mutta siitä huolimatta ne kykenivät tarjoamaan yleisölle todellisia mielenkiinnon kohteita. Ykkösten jatkuvasti koko aukioloajan äänessä ollut amatööriasema OH1NA sekä järjestäjäseuran käyttöönsä vuokraama teräslankamagnetofoni pitivät jatkuvasti nämä kaksi huonetta uteliaitten kansoittamana.

Tämän jälkeen johti kiertokäynti Aura-Radio Oy:n osastoon Telefunken- ja Penno-vastaanottimien pariin. Käynnin päätti Helvar Oy:n komea ja teknillisesti erittäin mielenkiintoinen osasto.

Radioamatöörien näyttelyosasto.

Oma näyttelyosasto yritettiin panna pystyyn mahdollisimman vähin taloudellisin uhrauksin. Talkootöissä olivat jäsenet kiitettävän innokkaasti mukana sekä rakennusvaiheessa että myöhemmin näyttelyn aukioloaikoina. Kun mukana oli omia ammattimiehiä taiteilijasta aina nikkariin asti, selviydettiin pystyynpanosta melko kivuttomasti. Yhtä ja toista jouduttiin kyllä lainaamaan, mutta ystäviltä saatiin apua auliisti.

Näyttelyasema OH1NA työskenteli OH1NW:n lähettimellä, jonka varsinainen työskentelyalue oli vain 40 m, mutta kahdentamalla pääteasteessa työskenneltiin myös 20 metrillä. Antennina oli aluksi 40 metrin dipoli, mutta sittemmin pystytettiin lisäksi 20 metrin dipoli. Kesken työskentelyn antenni kerran teki pienen kepposen. Oli yhteys OH2OI:n kanssa ja kuuluvaisuus molemmin puolin mainio. Yhteyden aikana 1NW kuitenkin huomasi pääteasteen anodivirran vähä vähältä laskevan. Hän arveli mieli haikana hyvän putkensa väsähtäneen ahkerasta käytöstä. Lähetintä alettiin heti monen asiantuntijan ja mitarien avulla tutkia. Vasta pitkän työn jälkeen havaittiin, että tuuli oli alastulojohtoa tempoessaan saanut tankkelan kytkinsilmukan siirtymään pois oikealta paikaltaan, aiheuttaen siten kytkennän löyhentymisen.

Työskentelyä häitäsivät aluksi vaikeat paikalliset grm:t. Pahimmat häiriönlähteet kuitenkin löydettiin melko pian eri näyttelyosastoista ja häiriöt eliminoitiin sikäli kuin se suinkin oli mahdollista. Asemaa jatkuvasti piirittäneen uteliaan yleisön äänekäs ihmettely ja kiinnostuneet kysymykset olivat sellaisia asiaankuuluvia häiriöitä, joille ei voinut eikä yritettykään tietenkään tehdä mitään.

Kaikkiaan näyttelyaseman välityksellä saatiin puheelle 200 onnistunutta yhteyttä, näistä 163 40 metrillä ja 37 20 metrillä. Kotimaahan oli 154 yhteyttä, Englantiin 16 Norjaan 9, Ruotsiin 6, Tanskaan 4, Ranskaan 4, Hollantiin 3 sekä Saksaan, Belgiaan, Italiaan ja Ukrainaan kuhunkin yksi. Loppipäivänä oli määrä yrittää ranskalaisen F9BO:n kautta kosketusta Pariisissa silloin vierailleeseen OH2TK:hon. 20 metrin antennia ei kuitenkaan saatu aivan määrääjäksi kuntoon, joten yritys myöhästyi puoli tuntia sovitusta määrääjasta. Yhteys tuli, mutta OH2TK oli jo häipynyt. Sen sijaan OH1NA oli saanut ranskalaisen vieraan. Näyttelyä katsomassa oli parhailaan Ranskan tšekäläisen lähettilään sisarentytär, joka nyt lähetti omaisilleen Pariisiin terveisiä F9BO:n välityksellä.

Vastaanottimena käytettiin aluksi Asa-Radio Oy:n lainaamaa Asa-liikennevastaanotinta, mutta Helvarin näyttelyosaston henkilökuntaan kuuluneen OH2QM:n innostuttua operoimaan hän tilasi paikalle oman Nationalinsa, jota sitten loppuaikana yksinomaan käytettiin. Myyntipäällikkö B. Österlundille, OH2QM:lle ykköset joutuivatkin suureen kiittolisuudenvelkaan, sillä hän uhrasi kaiken liikenevän aikansa amatöörien näyttelyosastolle. Raskaassa asemapäivystyksessä avustivat kerhon jäseniä hänen lisäksi vielä OH2PK, OH2SX, OH2NW ja OH1NS.

Saaduista raporteista on käynyt ilmi, että näyttelyase-

Palstantäytettä eli pikkupaloja ykkösten leiriltä.

Kauniin ja helteisen heinäkuun lauantai-iltat alkoi painua hiljaisuuteen, kun allekirjoittanut istahti pyöränsä selkään ja ajeli kohti Pyhäjärven rantaa Säkylässä päämääränä ykkösten leiri.

Ja pianpa pilkahtelikin honkien lomasta teltojen hahmoja todistuksena, että paikalla ollaan. Ilmoittauduin anteeksipyydellen myöhästymistäni leirin managerille OHINS:lle, joka kuitenkin toivotti tervetulleeksi. Seurasi tavanmukainen tervehtiminen ja esittely uusille "hamsseille", ja niin olinkin sitten jo yhtenä niistä monista. Heti ensi silmäys teki hauskan ja miellyttävän vaikutuksen leirialueesta, johon oli pystytetty jo kaikki neljä telttaa riviinsä, autot parkkeerattu niille osoitettuun paikkaansa ja OHINI:n (Aarne Vuoren) matkaradio nökösti mukavasti erään kannon päällä pauhaten iltatunneita "på svenska". Yksi osa "hamsseja" häärii pihtien, kolvien y.m.s. aseiden kera leirilähtöjen kimpussa, johon nähtävästi oli tullut jokin "tekniilinen häiriö", saadakseen sen fb-kuntoon "dx:ää" varten. Nykyinen OHIOK (Kirsti Kulju) tuli rannasta kädet täynnä ruokailuastioita, jotka hän oli käynyt siellä pesemässä, sillä päivällinen oli hiljattain syöty. Ja alokkaita istui siellä täällä kantojen nokissa piirtäen ja painaen mustaa valkoiselle, hieroskellen älynystyröitään edessä hämöttävien omien kutsujen saamiseksi. Ja tähän samaan joukkoon jouduimme Kirsti ja minäkin, mikä kuin kaukaisena unennäkönä omalta kohdaltani sivuutettakoon. Sinä aikana ystävämme OHINT (Kaino Suvanto) ja OHINW (Olavi Palen) olivat autolla 7 m:n portablen kanssa liikkeellä pitäen yhteyttä leirillä olevaan toiseen samanlaiseen "rukkiin", mutta päästyään kuuleman mukaan vain "ladon taakse" (pitkähkö lie ollut matka tämän ladon taakse), katkesi kuuluvaisuus ja heidän täytyi palata huutoetäisyydelle, jolloin yhteydenpito kävi fb. Jällellä olevat muut "hamssit" tietenkin olivat isossa teltassa huutelemassa cq:ta ja korva tarkkana odottelemassa vastauksia, joita lienee tullutkin korikau-palla. Ilta kului ja auringonsäteet kurkistelivat yhä alem-paa järveltä puiden lomitse. OHINI häärii rannassa kooten kuin työmurahainen korsia kekoon leirinuotion sytyttämistä varten ja keräten istuinkiviä puoliympyrään

man kuuluvaisuus on yleensä ollut hyvä. Puuha antoi amatööreille myös paljon mielenkiintoisia kokemuksia ja erikoisesti voidaan arvioida erinomaiseksi sen propagan-dateho. Radioamatööritoimintaa jouduttiin yhtenä selo-tamaan sekä yksityisille näyttelyvieraille, että ryhmille. Lisäksi tuntuvat kaupunkilaiset ja lähiympäristön asuk-kaat innokkaasti kuunnelleen yleisradiovastaanottimillaan OHINA:n ääntä. Varmana voidaan pitää, että SRAL saa koko joukon uusia ykkösiä näyttelyssä virikkeen saaneista.

OH1NW

nuotion toiselle puolelle meitä, yleisöä varten. Ja pian räiskähtelivätkin iloiset liekit risuissa auringon viimeisten säteiden luodessa kultiaan niihin ja noin pariinkymme-nen nousevan amatöörijoukon heläytellessä lauleloita ilmoille. Siinä sitten istuttiin ja ihailtiin peilityntä Py-häjärven pintaa, jonka rikkoi ainoastaan kauempana pot-pottavat "peräprutkut" ja hinaajat, ja kuunneltiin mielen-kiintoisia juttuja OH2NQ:n (sihteerimme ja vieraamme) kertomina esihistoriallisista kipinälahetkimistä, ihmeelli-sistä aalloista y.m.s. Mutta koska en voinut yöpyä lei-rille, niin hauskaa kuin se olisi ollutkin, oli minun jätet-tävä nuotio "hamsseineen" ja noustava jälleen pyörälleni ja ajettava kohti Köyliötä ja kotia.

Koitti sitten sunnuntaiaamu. Jos mahdollista vieläkin kirkkaampana ja helteisempänä kuin edellinen päivä ennustaan jo aamusta alkaen melko varmaa ukkosta. Jäl-leen lähdin jo tutulle Pyhäjärven rannalle seuranani mo-lemmat tyttäreni, jotka paloivat halusta päästä hekin lei-rille, kun isovelji, Jarmo, oli päässyt jo isin mukana lähettipojaksi edellisenä päivänä ja saanut nukkuakin oikein teltassa. "Hyvää huomenta, hyvää huomenta", kuu-lui monelta suunnalta päästyämme leirialueelle, vaikka oikea huomenhetki olikin livahtanut ohitse jo muutamia tunteja sitten. Illoiset ja hyväntuuliset ohukkelit puuhai-livat yksi yhtä, toinen toista, näköjään tyytyväisinä hyvin nukutun yön jälkeen. Olipa alokkaiden sähkötyskokeet-kin jo loppumaisillaan, ja sihteerimme pääsi vihdoin nauttimaan olemassaolostaan hankin, urakkansa suoritet-tuaan. Kuuntelimme siinä joukolla yhteyksiä ja lähete-limme terveisiä teille, lukijat, ketkä satuitte kuulemaan, ja kulutelimme muutoinkin mukavasti sunnuntaiaamupäi-vää. Mutta vielä mukavammaksi oloimme muuttui, kun muonitusmestari OHINI, huuteli aamiaiselle, sillä muona-autokin oli ehtinyt jälleen leirille. Ei tainnut pojilla olla vielä suurtakaan nälkää, koskapa Iiro huuteli tämän tästä santsille. Isossa teltassa olivat masinat kuumina koko ajan ja qso:ja tuli pohjoisesta ja etelästä, idästä ja lännestä, sillä olipa melko haluttua saada yhteys OHINA:han, ykkösten leiriasemaan. Ja kiirettä siinä piti pitääkin, sillä grniilot rätsivät jo aikalailta vastaanottimessa. Sittenpä siinä syötyä taisivat jotkut vedellä ruokalevot ja kau-neusunet kaikessa rauhassa toisten silittellessä teräsein leukojaan pyhän kunniaksi. Ja jotkut harrastivat oikein syvänmeren hyppäyksiäkin Pyhäjärven, ainakin OHIOD (Gunnar von Wendt) ja OHIOK ja taisipa olla muitakin, ja peloittelivat niitä kuuluisia Pyhäjärven siikoja kilpauinnillaan. Käytiinpä siinä kaakuttelemassakin vä-lillä pienemmällä joukolla naapuritalossa, kun näet oli tullut niin "harvinaisia vieraita", niin pitiähän kaakut hom-mata, ja hyvältä maistuihin, vai mitä, 2NQ? Ja sitten tulikin ukkosherra häiritsemään jo niin lähelle, että oli viisainta ruveta teltojen purkamishommiin ihan "hyvän sään aikaan" jos mieli saada ne ennen sadetta alas. Oli siinä touhua ilman kanssa kilpasilla ukkosen jylhistessä jo melko taajaan. Kamerat napsahtelivat vielä siellä täällä ikuista leiriä ja leiriläisiä ennen eroamista. Tuossapa sitten työnnyimmekin autoihin ja karavaani lähti kohti Köyliötä, etunenässä OHIOD:n hieno "Mersu" kiidättäen

leirin kunniavierasta, OH2NQ:ta, ja allekirjoittanutta, OH1NF:ää, toteamaan, että pannu on kuumana 1 änessä liedellä, kun toiset saapuvat perille.

Kun muutama pannullinen oli tyhjennetty, alkoi leirin päiväkirja kierroksensa kooten mies mieheltä yhteenvetoja leiristä ja sen vaikutelmista. Oheistankin tähän muutamia otteita siitä.

*

"Ensimmäinen "Ykköstenleiri", paljon mieluksia ko-kemuksia, uusia sellaisia..." E. Haaslahti (OH1NU)

"Kauniilla paikalla, järven rannalla, on vietetty "ykkös-ten" leiripäiviä. Parhaat kiitokset hauskoista hetkistä." O. Palen (OH1NW)

"Parhaimmat kiitokseni, mitä voin näin piirtämällä vain julkituoda pyydän lausua teille vanhat "ykköset". Mielen-kiintoisempaa ja hauskeempaa viikonloppua en ole viet-tänyt miesmuistiin. Kiitoksia vain ja pikaisiin näkemiin." Paavo Soisalo, yksi turkulaisista amatöörialokkaista. (nyk. OH1OI)

"Tulipa kesäiset päivät, tässä kerran lauantaina, sunnuntaina heinäkuussa, rannalla "Säkylän" järven.

Meitä oli micstä monta, ajoin jopa seitsentoista sekä tuli seuraksemme myöskin kaunein sukupolvi.

Rukit vaan kun kuntoon saatiin: OSO:t ne vauhtiin pantiin. Vaan kun itse ukkos-herra yhtyi mukaan kilpasille,

niin me pojat kampeet kasaan: Köyliöhön ajettiin, katsomahan, kuulemahan INS:n rakkineita.

Kiitokset nyt talon välle lopuks saamme lausuella. Hauskaa oli, kieltämättä. Eikös samaa ensi vuonna.

Ensio Marrento (OH1OB)

"Med saknad jag från lägret går, vi träffas säkert nästa år." (G. v. Wendt (OH1OD))

*

Näistä, kuten kaikista muistakin mielmistä käy ilmi, että kaikki olivat tyytyväisiä kokemaansa ja kuulemaan-sa, ja yhteisenä toivomuksena oli saada tavata toisensa jälleen ensi kesänä samoissa merkeissä ja jos mahdollista vieläkin mielsukuisampina kuin nyt.

Näissä merkeissä ja samoihin toivomuksiin yhtyen lau-sunkin omasta puolestani Teille kaikille mukana olleille kiitokset hauskoista hetkistä ja tapaamiin ensi kesänä. Eikös niin OH1oukei ja Te toisetkin!

Amatööriterveisin!

Leila Jäykkä, OH1NF

J. k. Ykkösten leiri on todennäköisesti ensi kesänä 11—18 p:nä heinäk., minkä ykköset huomioinette lo-mia järjestäessänne.

OHINI:n alkusysäys.

Kun tässä joitakin vuosia sitten, taisi olla 1919 minut heitettiin sähkömonttooriksi eräaseen maaseutukylään, sain siellä tuttavapiiriini erään toisen sähköalasta kiinnotuneen nuoren miehen ja yhdessä usein pohdittiin, nenät Jämaan "Nuorten Keksijäin ja Kokeilijain kirjassa" kiinni sen radiosalaisuuksia. Emme kuitenkaan päässeet tuumailuja pitemmälle, mutta kun syksyllä 1922 siirryin Raumalle ja siellä ikäänkuin sattumoisin tulin silloin alku-vaiheitaan elelevän Rauman Teknillisen kerhon radiohar-rastelijain pariin, olin tietysti aivan valmiina radiokärpä-sen puremista. Siitä se alkoi.

Seuraavana vuonna, 1923 liityin N.V.L:n radioharras-telijain piiriin ja silloin myös harrastusnäytteenä raken-sin 1 lamppuiseni ja olin mukana kerhon lähetysaseman rakennuspuuhissa. Kun lähivuosina S1NG:nä toiminut, nykyinen OH2PK, sai ensimmäiset radioyhteytensä koti-maassa ja jopa Englannissakin, tuli hänestä lopullisesti "radioisäni" ja hänen johtaessa radiokerhoamme iskettiin kalloihimme monet silloin visaiset nimet kuten konden-saattorit, erilaiset ohmiset vastukset, mikrofaradit ja muut megaohmit, jotka kohdaltani ovat siellä edelleen kummit-telemassa sekaisena rykelmänä, kun nykyisessä toimes-sani lasken lukuja tai kirjoittelen tällä vehkeellä.

Monet vuodet ehti vieriä Rauman radiokerhon piireis-sä sen lähetysaseman kimpussa ja niinpäin pois niin, etten tehnyt lähempää tuttavuutta varsinaisten lyhytaaltokoi-lijain kanssa ilmassa. Näinä vuosina syntyi SRAL:in ja siirryin sen rulliin NVL:sta kai vasta 1929. Morseakko-set olin oppinut jo melko poikasena eräällä työmaallani, joten ne eivät tuottaneet erikoisempia vaikeuksia kun k.o. vuonna jouduin korkean raadin eteen Merikadun varrelle H:kiin, jossa leppoisina piinaajina olivat ins. Sainio ja T. Kolehmainen. Käyntiäni seuranneen jännittä-vän odotuksen jälkeen sain kutsukseni otsikossa mainitun ja ensimmäiseksi työskentelyaluekseni 7 mc. Kun taas ensimmäisten yhteyksieni aikoina sattuiivat niin fb wx:t, että m.m. sain qso:n USA:n joukkoihin Formosalle 10:llä wattillani, aloin uskoa myös mahdollisuuksiin dx—qso, siirryin joiksikin ajoiksi 14 mc:lle, keräilin eräitä qsl:ia kaukaisilta naapureiltani ja olin elämäni perin tyyty-väinen, kunnes SRAL:n johto pani käyntiin jonkinlaisen KY:n joka vei 1NI:n 3,5 mc:lle 1933 ja sen jälkeen olen-kin jatkuvasti maannut siellä ja pidän sitä edelleenkin parhaana makuupaikkana, koska ei kylkiin vielä ole il-maantunut minkäänlaisia makuuhaavoja. (1 Niilo-Sakari, suonet anteeksi, että tein ropakantaa, koska oli puhe vain alkuajoistani hi hi.)

Monen monta hauskaa, mielenkiintoista ja jännäkin juttua on vuosien varrella sattunut radiotaipalellani, mutta nehan eivät enää kuulu tähän juttuun. Saanen lo-puksi lähettää terveiset, kuten hyvä tapa vaatii. Lähetän ne kaikille qso-tovereilleni yhteisesti ja erikoisena sellai-sena sen, etteivät fone-harrastelijat kokonaan unohtaisi cw-töskentelyn olemassaoloa vaan painaisivat joskus avaintakin ja kuuntelisivat cq-de ohini:ttä 3513 kc:lläkin, muuten saan pian makuuhaavoja, nousen ylös ja lähdän vek, hi hi.

73 kaikille lähettää Aarne.

SRAL:n sihteerin tiedoituksia.

Kokouksessaan 4. 3. 49 valitsi liiton hallitus sihteeriksi ja taloudenhoitajaksi kuluva toimintakautta varten Armas Häikkäsen, OH2NQ.

Sihteerin kotiosoite on Helsinki, Kuusitie 11 A 26, puh. 482119.

*

Sääntökomiteaan valittiin seuraavat edustajat:

- 1:sta Palen, varalle Marrento
- 2:sta Salmela, varalle Koskipirtti
- 3:sta Metso, varalle Sinisalo
- 4:sta Meisalo, varalle Leskinen
- 5:sta Koponen, varalle Perho
- 6:sta Anderssen, varalle Dahlström
- 7:sta Toivanen, varalle Kärkiö
- 8:sta V. Hulkko, varalle Hyvärinen.

Komitean puheenjohtajana Jäykkä, OH1NS.

*

Liiton kilpailutoimitsijaksi valittiin Viljo Autio, OH2OP.

*

Päätettiin, että sen jälkeen kun liiton aputoimittaja on ensin tutustunut liitolle ulkomailta saapuneisiin amatööri-julkaisuihin, lähetetään ne kiertämään eri piireihin. Sih-teeri lausuu toivomuksensa, että lehdet eivät jäisi makaa-

Suomen Radioamatööriliiton vuosikokous 27.2.1949.

Liiton vuosikokous pidettiin Helsingissä teknillisen korkeakoulun sähkötekn. laboratoriossa. Huolimatta jäsenmäärän huomattavasta kasvusta ei kokoukseen ollut saapunut kuin 154 jäsentä, joista luonnollisesti suurin osa kakkosia. Kokouksen avasi liiton varajohtaja, diplins. Leo Antman, OH2NY lausuen kokoukseen saapuneet tervetulleiksi toivoen lisäksi, että asioiden käsittelyssä noudatettaisiin asiallisuutta ja tyyntä harkintaa. Varsinainen vuosikokous aloitettiin joht. A. Wallinheimon, OH2NW puheenjohtajalla apunaan sihteerit Vihuri ja Kantanen. — Tällä kerralla oli vuosikokouksen käsiteltävänä kaksi sitkeää juttua, joista varsinkin hallituksen esitys uusiksi liiton säännöiksi sai erittäin suuren mielenkiinnon osakseen. Kuten aina, kun tällainen juttu jätetään suuren kokouksen käsittelyyn, niin nytkin oli melkein yhtä monta mieltä kuin oli miestä paikalla. Kun alustavasti oli mainittu ensin sääntökomiteaa sen hitaasta touhusta sen jättäessä mm. sääntöluonnoksien jaon kokouspäivään ja IOB:n ennättäessä jo puolittain antaa tunnustuksen hallitukselle, että yleensä oli joihinkin aikaa saatu, tahtoi 2RK merkittäväksi pöytäkirjaan paheksumisen edelliselle hallitukselle, että vaikka vuosi on jo kulunut, ei hallitukseen ole vielääkään ilmestynyt lisäjäseniä eikä liitolla ole kunniajohtajaa. Tällä välin oli sinetin- ja aarrekkamarinvarija 2 Niklas Qvintus vedetty tilille siitä, että minkätähden pankkitilille oli päässyt kertymään hieman toistasataa tuhatta markkaa rahaa ja miksi niillä rahoilla ei ole aloi-

maan kerhojen arkistoihin vaan lähetettäisiin ne edelleen toisille tarvitseville.

Päätettiin, että liiton sunnuntaibulletiini annetaan tästä lähtien klo 09.30.

Kokouksessaan 30. 3. 49 päätti liiton hallitus pyytää ins. Yrjö Juharia, OH2SZ ottamaan vastaan kuluvan vuoden ajaksi liiton äänenkannattajan, Radio OH:n, apujohtajan tehtävät. Ins. Juhari on suostunut tehtävään ja huolehtii hän tästä lähtien SRAL:n kirjoitusten paino- ja jakamisen sekä liiton käytettävissä olevien palstojen jakamisen. Kaikki OH:n tarkoitetut kirjoitukset pyydetään lähettämään joko hänelle suoraan osoitteella postia jonnekin lähettämällä, radiokonttori tai liiton osoitteella H:ki, postilokero 306.

Kokouksessa 12. 4. 1949 päätettiin pyytää tuomari Koskipirttiä, OH2VN, tarkistamaan sääntökomitean jo valmiiksi suunnitteleman sääntöluonnoksen. Tämän tarkistuksen jälkeen lähetetään aikaisemmin mainitulle sääntökomitealle kappale esitystä, jolloin otetaan vielä huomioon mahdolliset muutosehdotukset, jotka eivät kuitenkaan saa olla periaatteellista laatua.

Koska 3:lla on suunnitteilla koko liittoa käsittävän kesäleirin pystyttäminen Hämeenlinnan seutuville, päätettiin kokouksessa kannattaa hämeenlinnalaisten yritystä, jolloin myöskin rahallinen apu on mahdollinen.

SRAL:n hallitus on päättänyt, että kuluvan vuoden vuosimaksu, mk 500:— on suoritettava liiton postisiirtotilille tai muulla tavoin toimitettava rahavarainhoitajalle, OH2NQ:lle, viimeistään 30. 6. 1949.

Ylläolevan johdosta kehottaa liiton taloudenhoitaja kaikkia jäseniä ilman sen enempää karhuamisia mahdollisimman pian täyttämään tämän "kansalaisvelvollisuutensa", sillä muussa tapauksessa ei liitto saa asioitaan kunnolla pyörimään.

Vuosimaksu, 500:—, postisiirtotilille 10559.

Lopuksi vielä jo usein toistettu pyyntö: merkitkää ehdottomasti postisiirtokorttiin mitä rahoja milloinkin lähetätte.

tettu liikenne- ja kulttuuritoimintaa, eikä liioin ole painatettu liikennelyhennksiä ja Q-koodea. 2NQ yritti puolustautua parhaan kykynsä mukaan ja lyhyen foonebandilla oppimansa suunsoiton avulla selvittää lyhennyksien löytyvän 2RK:n kirjasta ja Handbookista, eikä oletanut että varsin vihreätäkin amatööritainta enää nykyoloissa tarvitsisi opettaa tavaamaan. Lisäksi hän selvitti, ettei 100.000:— markkaa vielä ole niin päästä huimaava summa, että sen säilymisestä pankkiholvissa olisi syytä olla huolissaan. Oppositio oli ratkaisevasti toista mieltä. Mutta sitten jatkettiin taas sääntökomitean työn tulosten tarkistamista. Lopputuloksena oli, että jokaisesta piiristä otetaan edustaja komiteaan, joka toukokuun loppuun mennessä laatii sellaiset säännöt, että ne tyydyttävät jokaista jäsentä.

Päivä alkoi kallistua iltaan kun toinen tärkeä pykälä otettiin esille. Vuosikokousta edeltänyt, cetteriä moneen toviin kovasti lämmittänyt mieliala oli sitä mieltä, että liiton äänenkannattaja, Radio OH, joka toimituskuntansa puolesta on perin vanhoillinen, on saatava paremmin amatööriaatetta vastaavaksi. Toimituskunta on uusittava ja yhteissopimus Sähköttäjiliiton kanssa sanottava irti. Oma lehti, vaati 2TK. 2NQ:n esitys, että Radio OH:n luon- toinen julkaisu yksinomaan amatöörien kustantamana olisi taloudellisesti kyseenalainen, ei päässyt edes äänestystaselle. Sen sijaan äänestettiin pontevasti siitä, sanotaanko nykyinen sopimus SR:n kanssa irti vai ei, ja irti se päätettiin sanoa.

Säädetyssä järjestyksessä suoritettiin liiton johtajan, varajohtajan sekä jäsenten vaali. Tulokset olivat seuraavat:

Liiton johtajaksi v. 1949 Leo Antman, OH2NY;
Varajohtajaksi: Paavo Kotilainen, OH2QZ;
Liiton hallitukseen valittiin varsinaisiksi jäseniksi: Vilho Kilpinen, OH2OF, Armas Häkkinen, OH2NQ, Reino Jäykkä, OH1NS, Matti Vihuri, OH2OH; varalle: Kalevi Ahti, OH2SB, Voitto Eloranta, OH2OB.

Tilintarkastajiksi: A. Eckstein, OH2NE ja Odd Vatanen, OH2TT, varalla Kurikka, 2PY ja Mäkelä, 2OG.

Kun tuomari Koskipirtti, 2VN ja 2TT olivat luvanneet kokoukselle, että uusiin sääntöihin sisällytetään kunnia-puheenjohtajan vakanssi, ja 2PK viimein päässyt jakamaan vuoden aikana suoritettujen kilpailujen palkinnot sekä ilmoitettuaan, että eräät radioliikkeet olivat luvanneet lahjoittaa radiokamaa ja Selinin Kalle yhden putken, julisti puheenjohtaja kokouksen päättyneeksi, jonka jälkeen siirryttiin välittömästi iltajuhliin ravintola Raken suojiin.

Ajatellessa seuraavan toimintakauden hallituksen työ-sarkaa, voi hyvällä syyllä yhtyä tukholmalaisten kokouksen tarkkailijan huokaukseen: "mitähän syntejä te olette nuoruudessanne tehneet kun teitä on rangaistu hallituksen jäsenyydellä".

Eits hai, sanoi 2TT

Mukana ollut OH2NQ

SEXORNAS KLUBB — KUUTOSTEN KERHO

piti vuosikokouksensa Vaasassa keskiviikkona helmikuun 11 p:nä. 11 aktiivijäsentä oli saapuvilla ja yksimielisesti päätettiin aloittaa toiminta, joka oli ollut lamassa aina talvisodan alusta alkaen, uudelleen.

Johtokuntaan valittiin Gunnar Stendahl (6 NS.) puheenjohtajaksi, Per Nybacka (6OF.) varapuheenjohtajaksi, Hugo Boij (6 OS.) sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi sekä varajäseneksi J. Dahlström (6 NQ). Sitäpaitsi määrättiin QSL-master'iksi Helmer Österblad (6 NN.) ja kaluston hoitajaksi Bertel Dalin (6 OX).

Edelleen päätettiin kokoontua kuukausikokouksiin jatkaisena kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona.

Maaliskuun kokouksessa käsiteltiin kysymystä amatöörien suhteesta yleisradiokuuntelijoihin erikoisesti huomioiden ne häiriöt joita amatööritoiminta voi aikaansaada. Tämän erittäin vilkkaan keskustelun aikana tultiin yksimielisesti siihen, että parhaimpaan ratkaisuun päästäisiin jos molemmat ryhmät olisivat keskinäisessä yhteistyössä, mikä olisi myös ainoa tie välttämättömän yhteisymmärryksen saavuttamiseksi.

6OS.

Henkilötietoja.

50 VUOTTA täytti maaliskuun 17 päivänä Suomen Radiosähköttäjiliiton jäsen luutnantti (evp) Hugo Hjalmar Solatie. Hän on syntynyt Hartolassa ja suorittanut keskikoulututkinnon Hämeenlinnan suom. yhteiskoulussa. II lk. kansainvälisen radiosähköttäjätutkinnon suoritti hän 15. 8. 1930. Palveltuaan Puolustuslaitoksessa vuosina 1922—1944, ensin kenttätukikistössä ja vuodesta 1941 lähtien viestissä, on hän vuoden 1945 alusta lähtien toiminut Helsingin huoneenvuokralautakunnassa. Myös laivaradiosähköttäjänä on hän ollut lyhyemmän ajan kesällä vuonna 1936 ja 1937. SR:n jäsenenä on hra Solatie ollut v. 1930—1935, sekä v. 1945 alusta edelleen.

töörtoimintansa tunnetulla merkkillään 3NB. Tänä aikana

50 VUOTTA täytti maaliskuun 11. päivänä Lahden yleisradioaseman päällikkö, ins. Arvi V. Hauvonen.

Hän on syntynyt Eurajoella. Käytyään Rauman yhteislyseota tuli hän sotailaitoksen radiokouluun sekä toimi eri radioasemilla sähköttäjänä ja päällikkönä. Suoritettuaan Tampereen teknillisen opiston kurssin, hän toimi Tampereen kaupungin sähkölaitoksen palveluksessa, jona aikana hän aloitti radioama-

50 VUOTTA täytti 18. 4. eräs radioalan uranuurtajia maassamme, toimitusjohtaja, insinööri Elias Ferdinand Hellberg Lauttasaaressa. Hän on syntynyt Helsingin pitäjässä ja saanut päästötodistuksen Högre svenska läroverketistä Helsingissä v. 1924. Toimittuaan aluksi Radiopataljoonan työpajan teknillisenä johtajana hän perusti pääkaupunkiin insinööritoimisto E. Hellbergin. Kun mainittu insinööritoimisto v. 1938 muutettiin osakeyhtiöksi toiminimellä Oy. Radio

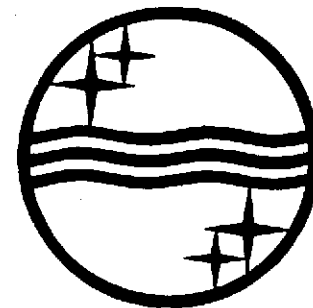
E. Hellberg, hän tuli sen toimitusjohtajaksi, jolla paikalla edelleen toimii. Myös maamme yleisradiotoiminnan alkuvaiheissa ins. Hellbergillä on varsin merkittävä osuutensa. Myöhemmin vuosina hän on erikoistunut laivaradiopuhelimien ja suuntimislaitteiden suunnitteluun ja rakentamiseen. Ins. Hellbergin lukuisista luottamustoimista mainittakoon hänen toimintansa Suomen Radioteollisuusyhdistyksen, Lauttasaaren säätiön, radioalan standardisointikomitean ja luottamusneuvoston puheenjohtajana sekä Suomen Metalliteollisuusyhdistyksen hallituksen jäsenenä.

hän aloitti myöskin sen yleisradiotoiminnan Tampereella, jonka ainakin kaikki vanhemmat radiomiehet maassamme tuntevat.

Ins. Hauvonen siirtyi 1928 Lahden suurasemalle, jonka päällikkönä hän jatkuvasti on ollut kehittämässä maamme radiotekniikkaa ja -toimintaa.

SR:n ja SRAL:n jäsenet!

Muistakaa suorittaa jäsenmaksunne.

PHILIPS tiedoittaa:

Lähetysputkien uudet nettohinnat SRAL:n jäsenille:

TASASUUNTAAJAPUTKET:

DCG 4/1000 394:—
DCG 5/5000 1.430:—

TRIODIT:

TB 2,5/300 4.050:—

PENTODIT:

PE 08/40 280:—
PE 06/40 525:—
PE 1/80 3.350:—

Putkia saatavana varastostamme edellämämainituilla "Amateurs net price" toteennäyttämällä kuuluminen SRAL:oon.

SUOMALAINEN OSAKEYHTIÖ

Helsinki, Fredrikinkatu 65 B. Puh. 20 915.

PHILIPS

SR:n toimintaa

1. 1. 49—31. 3. 49.

Liiton hallitus on kokoontunut 19/1 ja 21/2. Vuosikokous oli 5/2 -49.

Kuluvan vuoden alusta on liiton jäsenille Väinö Palho-vuo, Torsten Pelander ja Onni Aäri myönnetty heidän pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Sen johdosta, että s/s Albertinassa radiosähkötäjänä toiminut Väinö Poutiainen oli karannut laivasta sen ollessa viime kesänä Englannissa, päätti liiton hallitus erottaa hänet SR:n jäsenyydestä päivämäärällä 19. 1. 49.

Tammikuun 31 päivänä lähettämässään kirjelmässä ehdotti liitto Posti- ja lennätinhallitukselle, että se varaisi kuluvan vuoden ensimmäiseen ylimääräiseen menoarvioonsa riittävän määrärahan ilmailuviesti- ja rannikkoradio-asemien sähkötäjille v. 1949 alusta lähtien maksettavaa lisäpalkkiota varten.

Päivämäärällä 21. 2. 49 hyväksyttiin radiosähkötäjä Veli Arola uudelleen SR:n jäseneksi entisellä jäsennumerolla 163.

Turun Konemestariyhdistyksen 75 vuotisjuhlassa maaliskuun 25 päivänä Turussa edusti SR:ää liiton puheenjohtaja Martti Tuhkanen.

Joulukuun 22 päivänä 1948 aloitettuja neuvotteluja laivaradiosähkötäjien uudesta työehtosopimuksesta jatkettiin 19 p:stä tammikuuta 1949 lähtien. Kun keskipäiset neuvottelut päättyivät helmikuun 19 p:n tuloksettomina, ilmoitti liiton hallitus 21/2 -49 tekemänsä päätöksen mukaisesti sekä S. Laivanvarustajain Yhdistykselle että Alands Redarföreningille, että ellei tyydyttävää uutta työehtosopimusta aikaansaada maaliskuun 10 päivän aamuun klo 0600 mennessä, tulevat tällöin kaikki laivasähkötäjät lopettamaan työnsä. Tämän johdosta jatkettiin neuvotteluja Valtion välitysmiehen pääjohtaja Hämäläisen puheenjohtajana, jonka tekemä välitysehdotus hyväksyttiin molemmin puolin 9/3 -49. Palkat nousivat keskimäärin 7,8 % ja uusi ikälisä hyväksyttiin 20 palvelusvuoden jälkeen, jolloin 15 palvelusvuoden mukaiseen palkkaan tulee 5 % korotus. Työehtosopimukseen liittyvistä merityöaikalain mukaisista määräyksistä jatkettiin vielä neuvotteluja ja 31/3 -49 hyväksyi SR puolestaan pääjohtaja Hämäläisen tekemän välitysehdotuksen asiassa. Tämän mukaan jää suunniteltujen korvaamista ja ylityötä koskevat määräykset voimaan sellaisina kuin ne ovat olleet tähänkin saakka. Jäsenille tiedotettiin muutoksista työehtosopimukseen 15/3 lähetetyssä kiertokirjeessä No 2/49.

Maaliskuun 31 p:n ehdottivat SR:n edustajat lähetystö-käynnillä Posti- ja lennätinhallituksen Pääjohtajalle, että seuraavat kansainväliset radiosähkötäjäkurssit järjestetään vähintään yhden lukuvuoden pituisiksi ja että Posti- ja lennätinhallitus varaisi ensi vuoden tulo- ja menoarvioonsa riittävän määrärahan uusien käytännöllisten opetusvälineiden hankkimiseksi p.o. kursseja varten, sekä tarvittavan määrärahan kurssikustannusten suorittamiseksi siten, ettei kursseille osallistuvilta perittäisi suurempaa kurssimaksua kuin mitä meri- ja teollisuuskouluissa opiskelevat joutuvat lukuvuodessa suorittamaan. Pääjohtaja Ahola lupasi ryhtyä toimenpiteisiin esitettyjen ehdotusten toteuttamiseksi.

Huom! Jäsenmaksujen suoritus aika päättyi 1. 4. 49, johon mennessä vain 143 jäsentä oli täyttänyt velvollisuutensa maksamalla jäsenmaksunsa. Viittaamalla SR:n kiertokirjeessä No 2/49 esitettyyn vetoomukseen odottaa liitto, että asianomaiset täyttävät velvollisuutensa tässä suhteessa *aivan ensi tilassa*.

Helsinki, 1. 4. 1949.
Sihteeri.

Toimipaikkojen vaihdokset laivoissa

ajalla 1. 1. 49—31. 3. 49.

10. 12. 48 Päivärinne, Ilpo, s/s Kungö
9. 2. 49 Aho, Martti, s/s Ramsdal
11. 2. 49 Lippinen, Taisto, m/s Arica
20. 2. 49 Hämäläinen, Olavi, s/s Greta

Viestilaukku.

"Rippipallilla"

Vanha kertoo itsestään ja varoittaa nuorempia.

Motto: "Me merimiehet, maailmaa paljon kiertäneet, mutta vähän nähneet".

Jack London: Tuliliemen tuttavana.

Kun ensikertaa lähdin merelle, vihreässä nuoruudessani, oli matkatavaroitteeni joukossa tietysti pari "Karhu"-pulloa. Nämä kait syystä, että järkeni leikkaisi ja laitteeni toimisivat paremmin.

Merimies on erimies; juo, laulaa, rakastelee ja tappelee. On tietysti toisenlaisiakin merenkulkijoita! Minäkin näin mustia silmiä ja kapaloituja päitä, "First- and last"-baareja, ilotyttöjä, verta ja hiekkää. Avarsin täten näköpiiriäni! Yritin elää kuin loordi, mutta seuraavana päivänä olin tyhjäksi pumpattu merimiesparka.

Englannin satamissa tapasi aina virkaveljiä. Jos Lontooseen satuimme pidimme palawerejamme "Kolmessa Illussa", "Kohtuullisen Hutikan Pyhän Veljeskunnan" sääntöjen mukaan. Pari kertaa olen tavannut yhdistelmän: radiosähkötäjä avec lime juice! Ei sopinut silloiseen perspektiiviin.

Täysin raittiita kapteeneita, ei ollut kunnia tavata. "Humu-Pekkoja", sitä enemmän, kunnes viimeistä edellinen oli täysi holisti. Hyvänahkainen ja muuten siisti mies, kuten kapteenin pitääkin. Eikä hän tänä aikana, kun hänen kanssaan purjehdin antanut kuin ensimmäiselle perämiehelle ja konepäällikölle potkut, koska nämä olivat vielä suurempia alkoholisteja kuin hän. Myivät lopuksi laivan omaisuutta ja olisi konepäällikköparka joutunut lähtemään "poispestaustilaisuuteen" pyjamassa, jos eivät "ahterin" avuliaat pojat olisi järjestäneet vähän housua ja nuttua niskaan.

Tämä kapteeni sanoi kunnioittavansa miestä, joka pystyy juomaan ja osaa juoda! Ilmoitin harjoitelleeni lähes parikymmentä vuotta, joten olisin valmis kisällikokeeseen, mikä pantiinkin alulle heti, mutta ei sillä tavalla kuin allekirjoittanut olisi halunnut, vaan hitaasti. Kisällinäytteen anto kesti 6 kuukautta kapteenin maksassa opintovälineet eli "viulut". Yritin pitää monta taukoa ennenkuin alkaisimme harjoitukset mestarintutkintoa varten, mutta opettajani oli innokas ja palavasieluinen tietensä edustaja eikä halunnut koskaan lykätä sitä huomiseksi, mitä voisimme tehdä tänään. Kerroin hänelle pääpiirteissään hiljakoin nähneeni realistisen filmin "Losed Days" sisällön, missä karmaisevasti osoitettiin, miten liian syvään lasiin tirkistänyt, baccustieteen täysmestari suistuu (järkensä tahi ainakin hermonsa menettäneenä) henkiseen pimeyteen.

Opettajani oli pahoillaan, koska sanoi vihdoin, löytäneensä miehen, jolla oli aivan ilmeiset lahjat ja jonka hän nyt menettäisi. Lisäksi oli oppilas menettänyt hermonsa, mestarinäytettä varten harjoiteltaessa, pienen miättömän hallusinaatioilmiön vuoksi. Kapteeni sanoi, että alhaalla salongissa voisimme nerokkaasti hoitaa sellaiset pikkujutut kuin valkeat norsut ja vihreät hiiret. Kun

1. 3. 49 Blomqvist, Pentti, s/s Karl Erik (ex Helmi L)
7. 3. 49 Grönroos, Paul, m/s Arabia
10. 3. 49 Hallamo, Aarni, m/s Saimaa
10. 3. 49 Valli, Erkki, s/s Ivalo
28. 3. 49 v. Zansen, Runar, s/s Aura (ex Korsö).

Vapaita 31. 3. 1949.

Johansson, Wolmar; Ailamo, Vilho; Karhio, Olli; Tuominen, Yrjö; Yletyinen, Harry; Luhala, Harald; Lehtio, Ossian; Lähde, Aarre; Kinnunen, Tarmo; Marjamäki, Martti; Kirsimaa, Veikko; Kairio, Aatto; Sucksdorff, Jean; Lehtimäki, Yrjö; Järvi, Jouko; Huuhtanen, Leo; Särkisilta, Olavi; Korvenoja, Kalle; Silmunen, Tauno; Lampimäki, Pentti; Kalmi, Sulo; Nurmi, Leo; Kettunen, Elis; Koskela, Veikko; Arola, Veli; Peltonen, Harry; Hovinmaa, Pentti; Mörsky, Viljo.

kerroin, että en ollut koskaan nähnyt vielä noita tieteenme kuuluisia välikappaleita, niin hän vihelsi hiljaa ja sanoi kuiskaten: "Ooh minä ymmärrän, olette joutuneet juttusille sadepisaroitteen kanssa." — "Ei, se on paljon pahempaa, mutta voin sen kertoa tässä", ja niin aloitin:

Kuten kapteeni muistane, opiskelimme viime satamassa yötä päivää, joka vaikutti enemmän kuin koskaan pingotuneisiin aivoihini. Kun menin hyttiini ilman tavanomaisia yögrogeja, niin kuulin jonkun hyräilevän jotakin alkukantaista, lyhyttä ja aina toistuvaa melodian ptkkää. Tunnin tuota siedettyäni menin ulos kieltäkseni moisen yörauhan häirinnän, mutta siellä ei ollut ketään hyräilijää. Tultuani hyttiini alkoivat samat helvetilliset melodiantpätät kummittelunsa uudelleen ja luulin tulevani hulluksi. Menin sairashyttiin ja vapisevin käsin aloin etsiä diagnoosia ja löytyihän se "Laegobok for sigmen-nistå": Delirium tremens = misbruk av alkohol. Kjenne-tegene: Patienten bgrer tale, sang, melodier og andre hørselshallusinasjoner, smaa pupiller og hurtig puls!

Onneksi saavuimme aamulla satamaan. Sinä yönä en nimittäin uskaltanut enään mennä hyttiini kuin kerran ja sama hiljainen melodia jatkui kun aukaisin oven. Pais-kasin sen kiinni. Kävelin kannella koko yön ja vannoin taivaan kirkkaitten tähtien alla en koskaan enään mais-tavani olutta väkevämpää. Olin ylpeillyt hyvällä kesto-kyvylläni ja fysiikalla ja luullut, että "ilo ilman viinaa on teeskentelyä", mutta nyt huomasin sen kaiken olevan itsepetosta. Saavuin siis lomalle ja vaimo ihmetteli kun olutta väkevämpää en maistellut. Otaksui minun olevan sairaan. Kerroin asian todellisen laidan. Sanoi kuitenkin olevansa tähän olotilaan tyytyväisempi. Vältin myös "seu-raa ystävään entisten" ja palattuani laivalle olin jo vähän noin niinkuin "nokka pystyssä" kun muut ryyppäsivät. Moitiskelin krapulaisia ryhdin puutteesta. Palkkioksi rait-tiudestani sain tehdä kirjoitustöitä, jotka kisällinäytteen suorituksen ajaksi oli kapteenin nimenomaisesti mää-räyksestä minulta poistettut. En ollut oikein "kärryillä" oliko peliarvoni noussut vai laskenut.

Tulipa sitten iloisista iloisin satama- ja kylpyläkaupunki Bayonne Biarritz, jossa juotiin pari päivää. Otin osaa ajatellen, että nyt kykenen koska hyvänä panemaan pisteen perään, koska minulle, kauhuyn ja kuuloharjojen jälkeen, oli tullut pelko "pitkään viinaan". Juhlat loppui-vat, lähdettiin merelle. Krapula-aamiaisen jälkeen menin radiohyttiin, koska se oli valoisa ja viihtyisä ja vasta illalla menin alas makuuhyttiin. Mutta hitto, silloin se taas alkoi: Sama, heikko, hullun melodia! Lyhyt ja jatkuva! En ollut kuitenkaan niin huonossa kunnossa — kiitos pitemmän raittiusperiodin — vaan aloin kierrellä hyttiäni ja katso lämpösaiteilijästä se tuli. Siinä se piru oli! Nyt virkaveljet ihmettelivät, miksi en ottanut hel-po-tuksesta ja ilosta pitkää ryyppyä.

Ei, menin vuoteeseen ja katsoin ajan merkit seuraaviksi: "Juhlminen" oli vienyt hermoni siihen tilaan, että olisin voinut kuulla ääniä! Nyt olin saanut maistaa va-roituksen katkeran esimaun. Kiitos sinulle välikätenä toi-minut Lämpösaiteilijä! Päätin jatkaa raittiutta ja olen siinä onnistunut. Olisin kyllä mieluummin kohtuuden kan-nattaja, mutta "näin on parempi" sanoi oma henkilöä-kärini.

Jussi Lime

Viimeisimmät kansainväliset radiojulkaisut, joita on edelleen saatavana posti- ja lennätinhallituksen ulkomaantoimistossa, Postitalo 9 kerros, ovat seuraavat:

	Hinta Mk
Rannikko- ja laiva-asemien luettelo. (List of coast stations and ship stations. 18th edition, August 1947) sekä lisäluettelo	450:—
Erikoisliikennettä hoitavien asemien luettelo. (List of stations performing special services. 10th edition, June 1946) liitteineen	350:—
Kutsumerkkien aakkosellinen luettelo. (Liste alphabétique des indicatifs d'appel, 13e édit., août 1948)	200:—
Rannikkoasemien kartta. (Carte des stations côtières. 5e édition)	100:—

Turun Konemestariyhdistys r.y. 75-vuotias.

Turun Konemestariyhdistys r.y. saavutti 23. 3. 49 kun-nioitettavat 75 ikävuottaan. Ammatillisena yhdistyksenä kuuluu yhdistys siten maamme vanhimpien ammatillisten yhdistysten joukkoon.

Yhdistys perustettiin ajankohtana, jolloin höyryvoiman voittokulku maassamme alkoi. Yhdistyksen nimi oli aluksi Turun Koncenkäyttäjäyhdistys siihen yhdistettyine sa-raus-, hautaus- ja apukassoineen. Siihen liittyi perusta-misvuonna (1874) 26 jäsentä.

Sitten kun maan eri puolille perustetut konemestarei-den yhdistykset perustivat yhteisen keskusjärjestön, muu-tettiin yhdistyksen nimi v. 1919 Suomen Konemestari-liiton Turun osastoksi. Nykyisen nimensä, Turun Konemestari-yhdistys r.y., sai yhdistys v. 1937.

Turun kaupungin asema vilkkaana merenkulun ja lai-vanrakennuksen keskuksena on huomattavalta osalta edes-auttanut yhdistyksen syntymistä ja kehittymistä. Kaupun-kiin keskittynyt alan koulutus ja lisääntynyt teollisuus on runsaasti suonut maatoimipaikkoja konemestareille. Täten on yhdistys jäsenmäärältään muodostunut toiseksi suu-rimmaksi konemestariyhdistykseksi maassamme. Yhdis-tyksen panos konemestarien yhteisissä asioissa on huo-mattava.

Yhdistyksen tehtävät ja tavoitteet ovat vuosikymmenien kuluessa monin tavoin kehittyneet ja laajentuneet. Am-mattitaidon kehittämisen ja taloudellisten etujen valvomi-nen ovat tärkeimmät pysyvät tehtävät ja erikoisesti palkka-asia on viime aikoina ollut olosuhteitten pakosta etualalla. Yhdistyksen päämääränä on niinkään konemes-tarien ammattikunnan ja heidän työnsä tunnetuksi teke-minen sekä sosiaalisten parannusten aikaansaaminen. Hy-vien ja solidaaristen suhteiden ylläpitäminen muihin merenkulkijajärjestöihin kuuluu yhdistyksen toimintatapo-i-hin.

75-vuotisjuhlaansa Turun Konemestariyhdistys vietti merkkipäivänään arvokkaalla juhlalla Hamburger Börs-hotellin huoneistossa. Juhlaan otti jäsenistön lisäksi kut-suvieraina osaa m.m. muiden konemestarijärjestöjen, merenkulkijajärjestöjen, Turun kaupungin, paikallisten teol-lisuuslaitosten, turkulaisten teknillisten oppilaitosten sekä teknillisten seurojen edustajat. SR:n edustajana oli juh-lassa SR:n puheenjohtaja.

SR ja Radio OH toivottavat neliättä 25-vuotisjaksoaan alkavalle yhdistykselle parhaita onnea ja menestystä.

Suomen Pankin valuuttamääräysten tulkinta.

Radio OH:n numerossa 6 v. 1948 ilmoitettu tulkinta, että merimiehelle saadaan maksaa koko kuukauden palk-ka ulkomaan valuutassa sekä neljänneltä, että myös kai-kiilta seuraavilta kuukausilta kunnes laiva tulee suoma-laiseen satamaan ja jonka mukaisen tulkinnan mm. S. Lai-vanvarustajain Yhdistys lähettämässään kiertokirjeessään antoi, on nyttemmin Suomen Pankin taholta peruutettu. Koko kuukauden palkka maksetaan ulkomaan valuutassa vain joka neljänneltä kuukaudelta laivan ollessa poissa suomalaisesta satamasta, muilta kuukausilta maksetaan 3/4 palkasta.

Hinnoittelutaulukko.

(Tableau C des taxes du régime européen, 4e édition)	10:—
Ilmailu- ja ilma-alusasemien luettelo. (List of aeronautical stations and aircraft stations. 18th edition, February 1948)	200:—
Yleisradioasemien luettelo. (List of broadcasting stations. 11th edition, July 1946) liitteineen	320:—
Kotimaassa julkaistut kansainvälisen liikenteen taksat:	
Sähkösanomataksa, heinäkuu 1948	150:—
Telegramtaxa, juli 1948	150:—
Kansainvälisten puhelujen taksa, heinäkuu 1948	150:—